

להק חמוסי, מיסטר" מעל לבימת ההצדעה

יום בלי קולנוע. זה בלט עוד יותר ביום הזכרון. לא היה אבל של ממש ברחבי הארץ. הטכסים היו שיגרתיים. ראשי-הממשלה ניצל את ההזדמנות כדי לקרוא ברדיו, בקול עייף ורגלי בטוח, נאום פוליטי שיגרתי שלא היה בו שמץ של רגש אמיתי כלפי חילי המלחמה ומשפחותיהם.

לגבי הישראלי הממוצע לא היה זה אלא יום-לא-קולנוע. לפחות חלק מן ההורים השכולים חשו אף הם בהתרוקנות היום מתוכנו. אמר אב שכול קשיש, רופא יליד גרמניה: „לא הלכתי לבית-הקברות. זה היה הבן היחיד שלנו. אבל בבית-הקברות משמיעים איוו תפילה, כולם רועשים, הכל מלא קצונים — אין לי כבר כוח לזה.“ מעצבי-הטכסים מצידם לא היו מסוגלים להעלות את היום לדרגת חגיגה לאומית. בקשתם, להדליק נרות בתוך הדירות, נתי קלה באדישות. ואילו הם עצמם לא העלו על הדעת את הצורה הנאותה: לצוות על

מדינאי ירושלים אינם תופסים, כנראה, את מהות השפה הגרמנית.

יום העצמאות

בלי אבל, בלי שמחה

„מה אתה רוצה?“ שאל צעיר שחרחר ברחוב דיונוף התל-אביבי, שעה קלה אחרי שנפסקה מנגינת הרמקולים של ערבי-העצמי אות. „הוציאו כל-יך הרבה כסף על הבחי רות, אז היו צריכים לעשות קימוצים ביום העצמאות!“

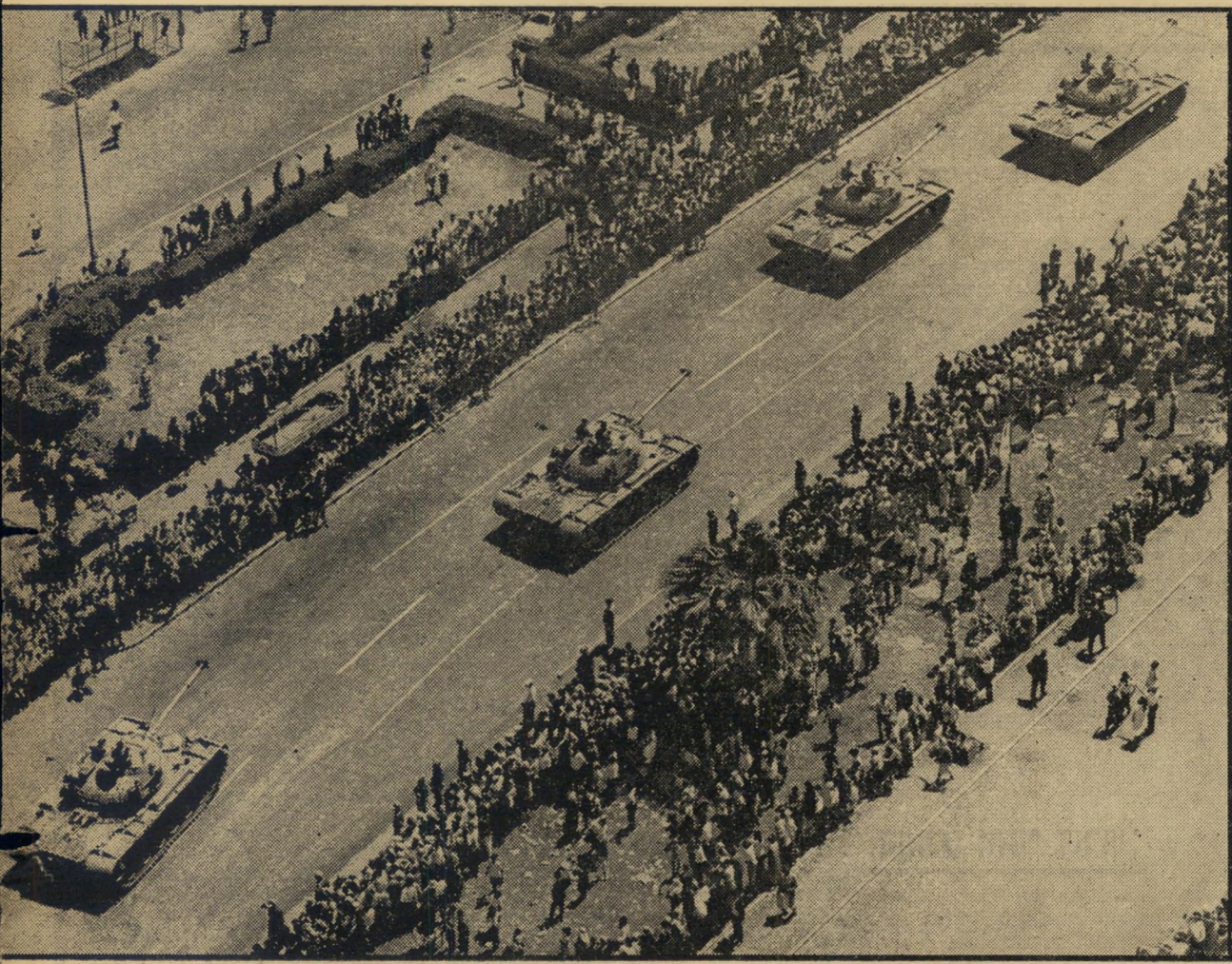
אך לא הקימוצים בלבד גרמו להרגשת הריקנות וההתרוקנות של חגיגת-העצמאות. ביום זה, יותר מאשר בכל יום אחר, בולט הפער המתרחב והולך בין צמרת המדינה והמונייה. שוב אין ביכולתה של הצמרת לעורר רגשות, להלהיב, להתעלות מעל לשיגרה, לשבור את האדישות.

הרמטכ"ל, הושיא, ראש הממשלה ואלוף פיקוד הצבא

בסדרה

(החטיף ממעמד 9)

אבל הגרמנים אינם צרפתיים. דיפלומט גרמני הוא ההיפך הגמור מ„בארבוז“ צרפתי. הוא חי על פי המילה הכתובה. בנתחו את הפגישה הניו-יורקית, הוא שואל את עצמו: האם התחייב מר אדנאור במפורש לשלם סכום מסוים? מהו הניסוח המדויק של המילים שנאמרו עליידו? ומה היה מר אדנאור בכלל מוסמך להבטיח, על פי החוקה של הרפובליקה הפדרלית הגרמנית, ללא אישור מפורש ומוסמך של ממשלתו?

הכחשה רשמית. אותה בעייה של תקי שורת חזרה במשאומתן הארוך והמייגע בין ממשלת ישראל והד"ר קורט בירנברג, ערב כינון היחסים הדיפלומטיים בין בון וירושלים. שוב היה נדמה לירושלים כי הגרמני הבטיח משהו, ושוב טען הגרמני שבהחלט לא הבטיח זאת.

הפעם מסתובב הכל סביב ניסוח של משפט אחד בפרוטוקול. האם אמר הד"ר בירנברג כי הסכום של 500 מיליון דולאר הוא בסיס למשאומתן, או שאפשר לדבר על כך, או שזה אינו בלתי-אפשרי? שוב מונפסים הגרמנים במילים שגרשמו — רי שוב טוענים הישראלים כי המילים המדוי ייקות, בעצם אינן קובעות.

השבוע טען לוי אשכול רשמית כי אדנאור הבטיח 500 מיליון דולאר, והשגריר הגרמני בתל-אביב קיבל הנראה מבין למחות רשמית נגד טענה זו. הכל היה מוכן ל- שלב הבא של המשאומתן, שייצור, בלי ספק, בעיות חדשות של תקשורת. כי הגרמנים אינם מדברים אידיש —

טאנקים מדגם „פאסון“ בסדר המצע: תצלום מתוך הליקופטר

* כינוי איש מנגנון-החושך הצרפתי.